

ROZRZEWNIC SIĘ (8) *vb pf*

się (5), się (3).

o oraz e jasne.

praet 3 sg m rozrzewnił się (5). *f* rozrzewniła się (2). \diamond *part praet act* rozrzewniwszy się (1).

Sł stp: rozrzewnić się, rozdrzewnić się, *Cn brak*, *Linde bez cytatu s.v. rozrzewnić*.

Pobudzić się emocjonalnie, poruszyć się uczuciowo; fremere, infremere Vulg (8) :

a. *Doprowadzić się do łez, wzruszyć się, zasmucić, rozżalić się (5) :* Drugdy fie téż [*Matka pod krzyżem*] wielmi rozrzewniła płacząc [!]/ [...] głowę śwą podniozwiły wzgorę/ patrzyła na oblicze fy na śwęgo *OpecŻyw 145v*; *Largus lachrymarum*, Wielmi fie rozrzewnił. *Mącz 184c*; *PowodPr 75*.

Zwrot: »rozrzewnić się w duchu, sam w sobie« = *fremere in semetipso, infremere spiritu Vulg (1:1)*: Iefus tedy gdy ią wyźrzał płaczącą [*Marię po śmierci Łazarza*]/ y Zydy ktorzy z nią przyźzli/ płaczące; rozrzewnił fię w duchu *WujNT Ioann 11/33, Ioann 11/38*.

b. *Wzburzyć się, wpaść w rozdrażnienie, gniew (3) :* Więc się kmieć niegdy rozrzewnił/ A siekierą wężá [*którego chował*] ranił. *BierEz N2v, O4v*; [*infremere rozrzewnycz są, pyrchacz są ReuchlinBartBydg P2*].

rozrzewnić się o co na kogo (1): Przyźzedłzy Ezop iefł go [*swego pana*] żądał: [...] Wypuść mię iuż ná zwoleńftwo. Xánt fie oto nań rozrzewnił. Y zá łzyię go vderzył. *BierEz E*.

Synonimy: **b.** *rozboleć się, rozgniewać się, rozgorzlić się, rozjątrzyć się, rozjeść się, rozmietać się, rozsrożyć się*.

Formacje współrdzenne cf RZEWNIC.

Cf **ROZRZEWNIE**, **ROZRZEWNIONY**